

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. P. Ď.**, bytom H. X., B., zastúpeného Mgr. A. Č., advokátom, so sídlom S. X., B., proti žalovanému: **Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 14958/2010/62-7399 zo dňa 3. februára 2010, o odvolaní žalobcu proti výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/159/2010-41 zo dňa 8. apríla 2011 o nepriznaní náhrady trov konania žalobcovi v sume 300 eur, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom zo dňa 8. apríla 2011, č. k. 4S/159/2010-41, Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného č. 14958/2010/62-7399 zo dňa 3. februára 2010 zrušil podľa § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a vec mu vrátil na ďalšie konania. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 151,65 eur a súčasne žalobcovi náhradu trov konania v sume 300 eur nepriznal.

V lehote pätnástich dní odo dňa doručenia rozsudku podal žalobca odvolanie v časti výroku o nepriznaní náhrady trov konania žalobcovi v sume 300 eur a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutej časti zmenil a žalobcovi priznal aj náhradu trov konania vo výške 300 eur (spolu s náhradou trov, ktoré si uplatnil právny zástupca žalobcu). Podané odvolanie odôvodnil v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ OSP tým, že napadnutý rozsudok je v uvedenej časti nepreskúmateľný, a teda nezákonný, nakoľko súd prvého stupňa svoje

rozhodnutie ničím neodôvodnil, neuviedol žiadne zákonné ustanovenie, z ktorého vychádzal pri rozhodovaní, a neuviedol ani žiadnu právnu úvahu, ktorou bol pri rozhodovaní vedený.

Poukázal na § 142 ods. 1 OSP, podľa ktorého súd úspešnému účastníkovi konania prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti neúspešnému účastníkovi, pričom z rozsudku krajského súdu podľa žalobcu jasne vyplýva, že mal vo veci plný úspech. Namietal, že v situácii, keď sa žalobca nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody a nemal prístup k aktuálnym a overiteľným zdrojom informácií pre prípravu odvolania a následne pre prípravu a podanie žaloby, nakoľko žalovaný si nesplnil svoju povinnosť vo vzťahu k právu žalobcu na informácie, považoval tento za potrebné a účelne zadať prípravu podkladov tretej osobe na základe príkaznej zmluvy. Dodal, že príkazník si svoje povinnosti voči žalobcovi splnil, keď pripravil podklady k žalobe, na základe ktorej dosiahol žalobca vo veci plný úspech. Zároveň príkazník na základe príkaznej zmluvy pripravil žalobcovi podklady pre úspešné rozhodnutie súdu vo veci návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov a vo veci žiadosti o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že odmena za vykonanie prác na základe príkaznej zmluvy bola účelne vynaložená na obranu práva žalobcu na informácie.

Ďalej uviedol, že v dohodnutej paušálnej odmene na základe príkaznej zmluvy boli zahrnuté aj náklady na vykonanie konzultácií v súvislosti s prípravou žalobného návrhu. K uvedenému doplnil, že žalobca bol v rozpore s účelom trestu a v rozpore so zaužívanou praxou umiestnený do najvzdialenejšieho ústavu na výkon trestu odňatia slobody od miesta jeho trvalého bydliska, čím taktiež vzrástli náklady na vzájomnú komunikáciu s príkazcom pri príprave žalobného návrhu. Pre úplnosť uviedol, že príkazca a príkazník sú manželia, avšak nežijú v spoločnej domácnosti, majú notárskou zápisnicou zúžené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a sú v rozvodovom konaní. S ohľadom na tieto skutočnosti mal za to, že je možné ich vzťahy upraviť príkaznou zmluvou.

Vyslovil názor, že § 250k ods. 1 OSP explicitne nevyžaduje preukazovanie účelnosti vynaložených trov konania, i keď aj túto podmienku pre priznanie náhrady trov konania žalobca splnil. Napriek uvedenému súd prvého stupňa rozhodnutie v napadnutej časti ničím neodôvodnil. Podľa žalobcu zákonodarca pre konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sformuloval dôvody pre nepriznanie trov konania úspešnému účastníkovi prísnejšie, a to tak, že k takémuto rozhodnutiu musí mať súd dôvody hodné osobitného zreteľa, nielen prostú účelnosť vynaloženia trov konania na dosiahnutie úspechu. V rozhodnutí krajského súdu však nie sú uvedené žiadne dôvody pre nepriznanie náhrady trov konania, a teda ani

dôvody hodné osobitného zreteľa. V závere odvolania namietal, že napadnutý rozsudok je nezákonný aj z dôvodu nesprávneho poučenia o opravnom prostriedku v časti rozhodnutia o trovách konania.

Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou OSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel záveru, že odvolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 250j ods. 3 OSP súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne mu orgánu na ďalšie konanie, ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu, ak rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov alebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. Súd zruší rozhodnutie správneho orgánu a konanie zastaví, ak rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený. Rozsahom a dôvodmi žaloby v týchto prípadoch nie je súd viazaný.

Ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, súd uvedie vo výroku rozsudku. Na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku (§ 250j ods. 4 OSP).

Podľa § 250ja ods. 1 OSP proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 1 a 2 je prípustné odvolanie.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný (§ 246c ods. 1 OSP).

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Vzhľadom na ustanovenie § 246c ods. 1 veta druhá OSP podľa ktorého opravný prostriedok v správnom súdnictve je prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti OSP, a na ustanovenie § 250ja ods. 3 OSP, ktoré prípustnosť opravného prostriedku vylučuje, odvolací súd sa v prvom rade zaoberal prípustnosťou odvolania v danej veci do výroku o náhrade trov konania.

Konanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov je konaním dvojinštančným v prípadoch, keď súd rozhodne rozsudkom podľa § 250j ods. 1 a 2 OSP, avšak v prípade, ak rozhodne podľa § 250j ods. 3 OSP, je konaním jednoinštančným. Toto konanie je upravené ako celok, vrátane rozhodovania o trovách konania (§ 250k OSP). Proti rozhodnutiu súdu podľa ustanovenia § 250j ods. 3 OSP, teda proti rozhodnutiu vo veci samej, a tým ani proti rozhodnutiu o trovách konania, zákon odvolanie nepripúšťa.

Keďže rozhodnutie o náhrade trov konania, bolo v danom prípade vydané v rámci rozhodnutia vydaného v zmysle § 250j ods. 3 OSP, odvolanie žalobcu voči tejto časti výroku rozhodnutia nemožno vecne prejednať, pretože odvolanie proti takémuto rozhodnutiu výslovne nie je prípustné.

Vzhľadom na to, že žalobca podal odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému opravný prostriedok nie je prípustný, Najvyšší súd Slovenskej republiky postupujúc podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou OSP a s § 250ja ods. 3 OSP musel odvolanie žalobcu odmietnuť.

O trovách odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a s § 246c ods. 1 vetou prvou OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže odmietnutie odvolania má rovnaké procesné účinky ako zastavenie konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. júla 2011

JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská